

گلابو (ناول)

(مینه کي د پای ټکی نشته، صرف کامې دي، کامې!)

Ketabton.com

ليکوال: نعمت الله رحيمي

بسم الله الرحمن الرحيم

.....کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم: گلابو (ناول)

ليکوال: نعمت الله رحيمي

اړيکه: Niamatullah3@gmail.com

کمپوز: خپله ليکوال

د خپریدو کال: 2021 زېږديز - ۱۳۹۹ لمریز کال

ددې کتاب چاپ، پر وېب پاڼو او ټولنیزو رسنیو د خپرولو حقوق له لیکوال سره خوندي دي!

ڊالي:

زما د هرې بريا لامل قدرمن ورور رفيع الله رحيمي ته!

۲۰۱۹ میلادي کال - کابل

د پسرلني سمسټر د پيل لومړۍ ورځ ده، غالب د ښوونځي څخه د فراغت څلور کاله وروسته پوهنتون پيل کړی له لمانځه وروسته يې د ځان تيارولو باندې پيل وکړ. ۶:۳۰ کيدونکې وې غالب يې د مور خونې ته ورغی ويې ويل:

- ادې! زه ځم

غالب منډه کړه مور يې ورپسې ورغله غږ يې کړ:

- زويه! يو څه خو وخوره کنه بيا ولاړ شه

غالب غږ کړ:

- نه مورې! لاره اوږده ده وروسته خو بيا موټر هم نه پيدا کيږي هله به يو څه وخورم

- ښه زويه! ځانته پام کوه

غالب ولاړ د کلي کوڅه کې خپل ملگري وليد ملگري يې وويل:

- واه واه! زموږ د سيمې روښانه خراغ آخر هم بل شو

غالب ودرید ويې ويل:

- مطلب ؟

- خو وروسته له خلور کالو پوهنتون پیلوې که ډېر نه وي نیمه
ورځ خو به زموږ غوږونه آرامه وي

غالب مُسک شو ويې ويل:
- څه بې غمه شه! نیمه ورځ نه پوره ورځ نه راځم

غالب ولاړ د سړک په سر دریدلی و شیبه وروسته یو موټر راغی
پکې کښیناست او ولاړ...

د کابل پوهنتون ته ورسید پوهنتون ته دننه شو شا وخوا یې وکتل
ويې ويل:
- سم لوی ځای دی

د اقتصاد پوهنځي تعمیر ته دننه شو خپل ټولگي ته دننه ولاړ یو
هلک موبایل لاس کې نیولی و د ډزو غږونه راتلل نور څوک نه
ښکاریدل غالب وويل:
- دا هم پېجي کوي!

مخکې ولاړ په دریم قطار کې کښېناست خو شیبې وروسته خو
انجونې راغلې لومړۍ ورځ وه ځکه ټولگی بې رنگه ښکاریدو
گرې وروسته محصلین زیات شول کم کم صنف ډک شو غالب له
ځینو هلکانو سره معرفي شو د پوهنتون لومړۍ ورځ همداسې تیره
شوه...

د مازدیگر وخت کیدونکی و، غالب کورته را ورسید
خونې ته دننه شو، مور او ورور یې ناست غالب کښېناست ورور
یې وویل:

- هن! راغلې څنگه وه لومړۍ ورځ؟
- څنگه به وه؟ تاسو زه خپل زړه ته چیرته پریښودم زما د ریاضي
جمع او منفي لا ندي زده اقتصاد به څه زده کړم

ورور یې غلی شو شیبه وروسته یې وویل:
- غالبه! هرڅه به دې زده شي خو زه د ځان لپاره نه وایم ستا په گټه
وایم، دا انځورگري چې ته یې کوې دا د وخت تیرولو ته ښه ده خو
راتلونکي کې بیا په درد نه خوري
- مننه مننه! چې زما په فکر کې یې خو وبه گورو چې اقتصاد له ما
څه جوړوي داسې نه چې نه ددې دین پاتې شم نه د سادین

غالب له خونې ووت، خپلې خونې ته ولاړ، د سبا ورځې انديښنې يې کولې چې گواکي سبا به درسونه پيل وي خو وخت يې انديښنو ته پام نه کولو همداسې په تيريدو و، شيبه وروسته يې مور ور غبر کړ: -
غالبه! زويه راځه ډوډۍ تياره ده

غالب ولاړ...

ډوډۍ يې وخوړله، بيرته خپلې خونې ته ولاړ لمونځ يې وکړ او ويده شو...

شپه سبا شوه، د چرگانو بانگونه تر غوږ کيدل غالب پاڅيدو اودس او لمونځ يې وکړ، له لمانځه وروسته يې ځان تيار کړ او د کور څخه وتلو پر وخت يې ورور وليد ويې ويل:
- ته خو سخت ليواله يې او بيا وايې اقتصاد مې نه خوښيږي خو دومره وختي روان يې
- ياره! په يو کې مې نه پريږدې

غالب همداسې روان شو، پوهنتون ته ورسيد ټولگي ته دننه شو، ټولگي تش و څوک نشته وو، له څوکۍ يې خاورې په کتابچه ټک وهلې او کښيناست له جيب يې موبايل را وويست فیسبوک يې خلاص کړ، همداسې موبايل کې بوخت و چې د ټولگي دروازه

خلاصه شوه غالب شاته ور وکتل، یوه انجلۍ ولاړه وه، له خیرې
ډېره معصومه او پۀ رنگ ښکلې وه انجلۍ وویل:
- وېښۍ د اقتصاد لومړي سمستر ټولګی همدا دی

غالب د انجلۍ ښایسته ته پۀ کتو کې غرق و، انجلۍ بیا وویل:
- اوووی! اورې

غالب وویل:
- هو هو همدا دی

انجلۍ ټولګي ته دننه شوه، غالب همداسې ناست ؤ او په فیسبوک
کې بوخت و، پۀ غلطۍ کې ترې یوه ویډیو پلې شوه یو آواز شو:
- پۀ شنو پټو کې ناست یمه نو خو نو

ویډیو یې ژر بنده کړه انجلۍ خټ ته را وکتل او یو دم پۀ خدا شوه
غالب وویل:
- وېښه! غلطۍ کې پلې شوه

انجلۍ پۀ خدا وویل:
- دا هغه کسکړ دی ههههه
- ته یې څۀ پیژني؟
- ماته مې خور پۀ واټسپ کې لیرلې وه ویډیو...

غالب له ځانه سره وويل:

- نه نه خبرې به نه زياتوم گني بيا به فکر وکړي چې له چانس گټه
اخلم

ويي ويل:

- ښه ښه

انجلۍ غلې شوه، غالب هغسې فيسبوک کې بوخت و چې انجلۍ بيا
وويل:

- وښه

- امم مهرباني څه د ويل؟

- ما ويل چې تقسيم اوقات درسره نشته

- نه تراوسه خو يې ندي راکړی

خو شيبې وروسته، نور محصلين هم راغلل ټولگي ډک شو د غالب
څنگ ته يو ځوان کښيناست غالب وويل:

- ستا نوم څه دی، دلته خو ټول لکه مړي غوندي ناست دي څوک

له چاسره خبرې نه کوي

هلک مُسک شو ويې ويل:

- زما نوم شوکت دی، او ما هم زړه نشو کولای چې تاسره خبرې وکړم
- نه خو ښه وو چې ما خبرې وکړې گني د پوهنتون دوره بې له ملگرو سخته وي

غالب او شوکت تر ډیره پۀ کیسو بوخت و، پۀ څو ساعتونو کې داسې ملگري شول لکه له کلونو چې یو بل پیژني...

د لومړي ساعت د کوچني اقتصاد لیکچر ختم شو تفریح شوه ډېر محصلین د باندې ووتل خو غالب او شوکت لا پر خپل ځای ناست وو غالب وویل:

- شوکته! یو څۀ ووايم خاندې نه؟

- نه ته خو ووايه

- هغه انجلۍ باندې مې زړه بایللی

شوکت پۀ خدا وویل:

- هههه! څنگه دومره زر لايې پیژنې هم نه

- وبه يې پیژنم خو بس اوس زړه سره څه کولای شو...

شوکت یوه شیبه غلی شو، ویې ویل:

- هسې هغه خو دومره ښکلې هم نده، دغه شاته یې چې ناسته ده دا

انجلۍ ډېره ښکلې ده

- هههه! نه نوزه سبق ته راغلی یم، داسې هم نه چې هرچا باندې

مټین شم

- امم! زړه دې خو گمان مې نشي چې هغه به خوشي تاته وگوري

هم

غالب مُسک شو ویې ویل:

- ته صبر وکړه زما یو هنر شته چې ټول به بیا راته وگوري...

دویمه ورځ هم تیره شوه غالب کور ته راغی بیک یې خټ ته

اچولی و نور هرڅه یې ورسره بیرته کورته یوړل خو زړه یې پاتې و

ځکه خو غالب بې تابه ښکاریدو...

کور ته دننه شو خپل بیک یې کیښود او بیرته د باندې ووت د کور

مخې ته ناست و چې ملگری یې را ښکاره شو ویې ویل:

- غالبه!

غالب سر ور پورته کړ ویې ویل:

- څه دي؟

- رايځه ځنه گيم ته زه اوس آنلاين کيږم يو ټي ډي اېم به وکړو

غالب غلي و ملگري يې بيا غږ کړ:

- سمه ده ځنه؟

غالب ورو وويل:

- زه نور پابجي پريږدم د فرمان کسکر شعرونه گورم

ملگري يې په خندا شو ويې ويل:

- ته خو ادبيات نه وايې چې شعرونه گوري

ملگري يې ولاړ، ماښام کيدونکي و د شپې ډوډۍ يې وخوړله او

خپلې خونې ته ولاړ...

تياره د سبا په سوچونو رڼا شوه، لمر بيا پر ځمکه خور و غالب د

پوهنتون په لور روان شو...

د گڼه گونې له عمله لږ ناوخته ورسيد ټولگي ته دننه شو خو لا

استاد نه و راغلی خو انجونې ناستې وې له يوبل سره يې خبرې کولې

يوې انجلۍ وويل:

- دا نو څه رقم شو! واي فاي شته پاسورډ يې نشته

غالب له ځانه سره وويل:

- زويه! همدا يې وخت دی يو کار وکړه

خپل بيک يې کينود، لنډه شيبه وروسته د تختې سر ميز باندې لپ
ټاپ ته نږدې ورغی لگيا و پکې چې شيبه وروسته يې لپ ټاپ لوی
سکرين ته وصل کړ و يې ويل:
- دا د وای فای پاسورډ دی که د چا پکار وي...

بیرته خپل ځای ته راغی شوکت د واره وويل:

- دا د څنگه پيدا کړ؟

- ههه! ته نشي پوهيدلی بس پرېږده يې

شوکت ټينگار وکړ و يې ويل:

- خو بيا هم دا خو هرڅوک نشي کولای

غالب له شيبې چوپتيا وروسته وويل:

- هسې دا اقتصاد زه په خپل زړه نه وایم زما مينه له انځورگرۍ او
کمپيوټر ساينس سره ده او دا شيان مې پخوا زده کړي وو ما ايتکل
حیکينگ ويلی ده

استاد ټولگي ته دننه شو، ډيرو انجونو شاته د غالب خواته ورکتل
خو هغې هېڅ له کتابچې سر نه پورته کولو...

لومړۍ ساعت خلاص شو، شوکت وويل:
- ياره! دا احصائيه خو بيخي سخته ښکاري زه هم يو څه وخورم
وړۍ شوم بيخي

شوکت ولاړ غالب ټولگي کې ناست و او په قلم يې لوبې کولې،
چې شيبه وروسته شوکت په خدا راغي غالب وويل:
- څه شوي؟؟ چې خوشحاله يې

شوکت مُسک شو وپې ويل:
- د انجلۍ نوم مې درته پيدا کړی
- رينيتيا!؟
- هو خو دا انجونې ډيرې تيزې دي دومره کم وخت کې يې بيا يې
د واټسپ گروپ جوړ کړی ده
- ښه خو تا يې نوم څه وليدلو؟
- ياره خو هلته ناسته وه موبایل ته مې ور وکتل بل چا ميسج کړی
و ليکلي وو “څنگه يې گلابو”

غالب پء غوصه وويل:

- نه نو دا نوم خو د هغې له خيرې سره هيڅ نه جوړيږي

غالب غلى شو، له ځان سره يې ويل:

- گلابو! اممم، يانې گل ببو، نه نه! يو وار حاضري جوړه شي خپله
به مالوم شي

غالب خو شيبې غلى و، بيا يې له ځانه سره وويل:

- كه نوم يې گل ببو وي، دا خو زما د نيكونو د وخت نوم دى

له همدې سره استاد ټولگي ته دننه شو، شور ماشور ختم شو ټولگي
كې چوپټيا خوره شوه چې دروازه ټك ټك شوه يو ځوان و غږ يې
كړ:

- يو كس دې په يوه پاڼه كې د ټولو نومونه وليكي بيا يې د پوهنځي
دفتر ته راوړئ چې حاضري مو چاپ شي

غالب لاس پورته كړ ويې ويل:

- زه به يې وليكم بيا يې دروړم

كس بيرته ولاړ غالب شوكت ته وويل:

- ته يوه تشه پاڼه راكړه

شوکت پانه ورکړه ويې ويل:

- ياره! د يو نوم لپاره دومره زحمت وباسې

- ته غلى شه! زه پوهيږم چې څه وکړم

غالب ولاړ د څو کسانو نومونه يې وليکل چې د هغې نوبت را

ورسيد ورغى، ويې ويل:

- وېښه نوم او د پلار نوم؟

انجلۍ سترگې را پورته کړې غالب ته يې وکتل او په مُسکۍ لهجه

يې وويل:

- گلابو... نه وېښه، هوسۍ د پلار نوم عبدالغفور

غالب په لړزيدلو لاسونو نوم وليکلو هوسۍ وويل:

- څخه تبه لرې لکه چې کړونا يې

غالب ورو وويل:

- د مينې تبه ده اغلې گلابو

هوسۍ په غوصه وويل:

- په دغه نوم يوازې زما نږدې ملگري ماته غږ کوي، په خپل حد

کې اوسه

غالب غلی روان شو...

رخصتي شوه خو غالب خپه ښکاریدو شوکت وویل:

- یاره نو ته زړه مه خوره ټولې انجونې دغسې کوي لومړیو کې وروسته به هرڅه سم شي

- پرېږده یاره! ژوند کې مې مینې ته وخت نه ورکولو چې مټین شوم اوس مینه ماته وخت نه راکوي

شوکت د غالب په اوږه لاس کیښود وپې ویل:

- غم مکوه زه درسره مرسته کوم ما داسې ډیرې ستونزې حل کړې دي

غالب څه ونه ویل، لنډه شیبه وروسته شوکت بیا وویل:

- هسې یاره تاته یې څه وویل چې داسې خپه شوې

غالب سوړ اسویلی وویست وپې ویل:

- یاره زه یې تر تاثیر لاندې راغلم لاسونه مې ریریدل ویل یې تبه لرې ما وویل د مینې تبه لرم اغلې گلابو نور غوصه شوه

شوکت یو دم په خندا شو وپې ویل:

- هههه! خومره ساده يې نو دومره ژر خو د مينې په اړه هيڅ مه
وايه لومړی يې له ملگرتيا پيل کړه
- نه نه! زما نه ملگرتيا نه کيږي انجونو سره مې ملگرتيا کله هم نده
کړې

د غالب او شوکت لاره جدا شوه غالب د خپل کور په لور روان شو
او شوکت د خپل منزل...

- يوه ورځ وروسته

غالب په ټولگي کې ناست ؤ، شوکت راغی کښناست غالب غلی ؤ
شوکت وويل:
- خه شوي زړگيه؟ ولې د شعر بند دی؟

غالب په غوصه وويل:
- پرېږده ياره اعصاب مې خراب دي
- هسې ستا لپاره مې ټوله شپه سوچونه وکړل يوه لاره مې پيدا کړه

غالب شوکت ته ږد ږد وکتل ويې ويل:

- تيريم ترې، ماما مې رينښتيا وايي چې انجونو او بس پسې به
منډې نه وهي، ما يوه غلطې وکړه

شوکت مُسک شو ويې ويل:

- ته مئين نه يې دروغ وايې، په مينه کې د پای ټکی نه وي صرف
کامې وي کامې...

- ښه سبي ده زه مئين نه يم خو ته خپله خبره وکړه څه سوچ د
کړی؟

- نه اوس يې نه وایم تا اول نازونه وکړل

- اووف! ووايه نو

- ښه گوره د رخصتۍ وخت کې به ورشې او کتابچه به ترې

وغواړې ووايه چې ما نوټ ونه لیکلو همغه پرونی تبه بهانه کړه

- ښه نو په کتابچه څه وکړم؟

- کتابچه به ځان سره کور ته یوسي خپله شميره به پکې وليکې سبا

به يې ورکړې

غالب په غوصه وويل:

- پرېږده ياره زه شميره چاته نه ورکوم خو کتابچه اخلم ترې که

خپله يې شميره ليکلې وه ښه گني هېڅ

درخصتی وخت کیدونکی و غالب په انجلی غږ وکړ:
- هوسی!

انجلی شاته را وکتل وېې ویل:

- څه دي؟

- امم ما نوټ ندی لیکلی ناروغ یم که کتابچه د راکړې...

- گوره زما خط خراب دی پرې پوی به نشې

- پوهېږم پرې ته یې راکړه سبا یې حتماً درته بیرته راوړم

هوسی کتابچه ورکړه ردې وې ور وکتل وېې ویل:

- گوره که کړونا وې نو له ما لرې اوسه او بل اوس خو به کتابچه

درکړم خو صنف کې نور هم شته بل ځل یې له بل چا واخله

غالب کتابچه ترې واخیسته خپل پر ځای کښیناست او شوکت یې

په څټ ووهلو وېې ویل:

- ستا د لاسه یې دومره لیکچر راکړ

پوهنتون رخصت شو غالب کورته راغی...

کورته ورسید بې سلامه دننه شو مور یې وویل:
- عجیبه وخت شو، خلک سبق وایي عقل یې ډېر شي ستا خو ورځ
په ورځ کمیږي
- ولې څه مې کړي؟
- دې بودی مور ته یو سلام نه اچوي
- ښه سلام! بس سبي شو؟

په غوصه خپلې خونې ته دننه شو، خو شیبې همداسې ناست و،
کتابچه یې را واخیسته او له غوصې یې کتابچه خیرې کړله او په
همدې غوصه کې خوب غلبه پرې وکړه ویده شو...

گرې وروسته یې سترگې پرانیستې خو شیبې غلې ناست و، یو دم یې
له ځانه سره وویل:
- آه دا ما څه وکړل د بیچاره انجلۍ ټول نوټونه مې ورته برباد کړل

په همدې افسوس کې شپه سبا شوه، پوهنتون ته روان شو وختي
ورسیدو د پوهنتون په بڼ کې تر یوې ونې لاندې ناست و شیبه
وروسته هوسۍ راغله د پوهنځي تعمیر ته دننه کیده چې غالب ور
غږ کړ:

- وښه! خو شیبې وخت را کولای شي
- څه! څه شوي؟

- يو وار راشه دلته كينه

هوسۍ ور روانه شوه، همداسې ولاړه وه غالب وويل:
- كينه

- نه كښيناستو ته وخت نه لرم ژر ووايه هرڅه چې وايي

غالب پورته ور وكتل، هوسۍ بانه له يو بل سره ور وستل غالب
وويل:

- ستا د نوټونو كتابچه رانه ورکه شوې

هوسۍ خه ونه ويل او همداسې روانه شوه، شيبه وروسته غالب هم
ټولگي ته ورغی، ټولگي ته دننه شو...

پر خپل ځای ناست و لا ټولگي تش و ځينې محصلين نه وو راغلي
يوه انجلۍ دننه شوه او د غالب څنگ ته پر څوکی کښيناسته وپي
ويل:

- زما نوم وړانگه دی، هغه اول قطار کې کينم
- ښه

- ام! ما ويل چې ته خو په دې شيانو پوهيږي زما موبایل کې يوه
ستونزه ده راته جوړ به يې نه کړي

غالب د هوسۍ خواته ور وکتل وپي ويل:

- نه زه نه پرې پوهېږم

وړانگه لا ناسته وه چې شوکت راغی غالب وړانگې ته وويل:
- که زحمت نه کېږي پر خپل ځای کينه دا زما د ملگري ځای دی

وړانگه خپل ځای ته ولاړه، شوکت کښیناست وپې ويل:

- اوه! یاره ستا مینوال خو ډېر زیات شوي

- غلی شه یاره

- ښه خو څه یې ويل؟

- خودا موبایل کې یې څه ستونزه وه

- ښه خو څنگه شوه د کتابچې مشوره څه گټه یې وکړه

غالب په شوکت ور پورته شو وپې ويل:

- خاورې مشوره! زه به له تاسره گورم

شوکت منډې کړل او غالب ورپسې ؤ، د پوهنتون بڼ کې دواړه

ودریدل ستړي شول شوکت وويل:

- خیر خو گوره یوه بله مشوره درکوم

- نه یې غواړم ستا دا بیکاره مشورې

- ته خو غوږ شه باور وکړه دا به گټه وکړي

غالب او شوکت دواړه کښیناستل شوکت وويل:

- داسې به وکړې چې هغې انجلۍ سره به اړیکې وساتې ارواه پوهنه وایي چې کومه انجلۍ درسره مینه لري او له بلې انجلۍ سره د وگوري نو اور پرې بلیږي کیدای شي داسې څه نا څه خو وشي، نور د خپل زړه...

لنډه شیبه وروسته غالب وویل:

- یعنې اوس ورشم موبایل یې جوړ کړم ورته او د ځان په خاطر د هغې زړه هم مات کړم؟
- نه زه خو نه وایم چې یاري ورسره وکړه، ملگرتیا ملگرتیا...

غالب په سوچ کې ډوب شو شیبه وروسته یې وویل:

- رینیتیا! فلمونو کې مې هم همداسې لیدلي
- نو زه خو تاته خوشي مشوره نه درکوم

غالب او شوکت د ټولگي په لور روان شول، غالب یې پر ځای

کښیناست شوکت راغی ویې ویل:

- پاخیږه! دلته څه کوې؟

- څه به کوم؟ ولې

- تراوسه مې څه ویل درته ورشه ثواب وگټه

- ثواب؟

- هو! د انجلۍ موبایل ورته جوړ کړه

شوکت ټينگار وکړ غالب يې په زوره له خپل ځای پاڅولو د انجلۍ
خواته ور روان شو ويې ويل:
- وېښه اغلې!

انجلۍ مخ ور واړو ويې ويل:
- مهرباني وکړه؟
- مخکې د ويل چې موبایل کې د څه ستونزه ده مرسته وکړم؟

انجلۍ په غوصه وويل:
- د موبایل ستونزه به حل شي خو ستانه، غرور دې کم کړه زما
موبایل به جوړ شي

غالب ناهيلي بيرته خپل ځای ته راستون شو، شوکت وويل:
- خير زړه مه خوره له فطرتو بدبخت يې

خو شيبې دواړه چپ وو، شوکت په خندا شو ويې ويل:
- هههه! هغه شعر ريښتيا ؤ چې ديوالونه چې کاره شي چپه کيږي
تا ولې مخکې نازونه کول انجونې که ناز وکړي خير خو هلک ولې
ناز وکړي؟

غالب په غوصه وويل:

- خوشي چتي مشوري را کوي يوه هم گټه نه کوي

شوکت تک سور واوښت، شيبه وروسته غالب وويل:

- وښه! ياره غوصه وم

شوکت خه ونه ويل، غالب بيا وويل:

- خير ده نو ته هم اوس داسې مکوه

شوکت مُسک شو ويې ويل:

- هههه! وگوره ماته دې يو دوه زارۍ وکړې درسره پخلا شوم،

همداسې د انجونو سره هم اوسه، يو لوی عالم وايي:

- انجونې د ناز توتې دي، او د نړۍ تر ټولو پياوړی کس هم د ښځې

مُسکا ته اړتيا لري

غالب رد رد ور وکتل ويې ويل:

- ښه ده، خو! دا لوی عالم څوک ؤ؟

شوکت په خدا وويل:

- ههه! نور څوک ستا د ماشومتوب ملگری شوکت خان

- ههه ښه خو د ماشومتوب ملگری؟

- هو ما د ماشومتوب ملگری نه درلود هغه هم ته یې اوس وروسته
به هم اوسې

استاد ټولگي ته راغی، د احصائیې ساعت و استاد هوسی ته گوته
کړه هوسی وویل:

- ما ښایې؟

- هو تاته وایم، تیر درس ووايه

هوسی شاته وکتل غالب ته یې په غوصه کتل غالب نظر ترې غلا
کړ ځان یې له شوکت سره بوخت کړ، استاد بیا غږ کړ:
- ولې غلې یې؟

هوسی هیڅ ونه ویل همداسې غلې وه استاد وویل:
- کینه! ټول داسې خدای وهلي یاست له لومړیو ورځو درس نه
وايي

غالب شوکت ته وویل:
- وگوره د همغه لوی عالم مشورې د لاسه خوارکي د ټولو منځ کې
وشرمیده

شوکت څه ونه ویل، شیبه وروسته استاد وویل:

- دا لپ ټاپ ولې سکرین سره نه وصلیږي څه به ډیلسپلینه ټولگی
مو دی

استاد یوه شیبه غلی شو بیا یې وویل:
- نماینده مو څوک دی؟

یوه انجلۍ پاڅېده ویې ویل:
- نماینده خو مو لا ندی ټاکلی خو ټول غواړي غالب نماینده شي

استاد ټولگی ته یو نظر وکړ ویې ویل:
- غالب څوک دی؟

غالب څه عکس العمل ونه ښود شوکت غږ کړ:
- دا دی غالب

استاد وویل:
- غالبه! نور ته نماینده یې ورشه د پوهنتون د آی ټي له ټیم یو کس
راوله چې دا سکرین وصل کړي ستونزه یې لویه ښکاري

غالب له شیبې چوپټیا وروسته وویل:
- استاده! په دیوال باندې یوه پاڼه ده د آی ټي برخې شمیرې لیکلې
زنگ ورته ووهه او زه نماینده گي نشم کولای

- ښه خو نماينده گي ولې نه کوي؟
- زه دا د مزدورۍ کار نشم کولای

ټولگي کې ټول په خدا شول، استاد موبایل له جیب را وباسلو ويې
ویل:

- ښه غلي شئ درسي وخت ضايع کيږي زه زنگ ووهم چې يو کس
راشي دا بلا وهلی جوړ کړي

خو شيبې وروسته يو کس راغی، لپ ټاپ کې لگيا شو شوکت غالب
ته وويل:

- وگوره! دا کس انجونو ته ځان ښايې چې گواکي زه خو هم يوه
پرزه يم

غالب غلی و، هيڅ يې ونه ويل پنځه دقيقې ووتلې کس له لپ ټاپ
سر را پورته کړ استاد ته يې وويل:
- نن گذاره وکړئ، ستونزه يې لويه ښکاري

ددې خبرې سره غالب د واره له خپل ځای پاڅيد د تختې مخې ته
ورغی، ايچ ډي اېم آی کيبل يې له لوی سکرين وويست بيرته يې ور

واچولو د لپ ټاپ سکرین پر لوی ټلويزیون څرگند شو غالب په غوصه وویل:

- چا گمارلی یې؟ داسې ستونزې د سافټویر نه، د هارډویر وي په ځای ددې چې انجونو ته وگورې یو ځل به دې کیبل کتلی و

کس غلی و، څه یې ونه ویل او همداسې ولاړ...

لومړۍ ساعت خلاص شو ټول له ټولگي ووتل وړانگه، شوکت او غالب په ټولگي کې ناست وو شوکت وویل:

- زه یو وار دبانډې ځم زړه مې تنگ شو

شوکت ولاړ غالب ناست و، شیبه وروسته وړانگه راغله ویې ویل:

- وبښه یو ځل خپل موبایل راکړه

- ولې؟

- یو زنگ وهم زما د موبایل چارج ختم دی

غالب موبایل ورکړ شیبه وروسته د وړانگې له لاسي کڅوړې د زنگ څرنگه وخت غالب وویل:

- دا څه دي؟ چارج نشته

وړانگه مټسکې شوه ويې ويل:

- نورې خبرې به بيا واټسپ کې کوو

ولاره بیرته پر خپل ځای کښیناسته همدې وخت کې هوسۍ ټولگي

ته راغله، شيبه وروسته يې شوکت هم راغی د وخت په تیریدو

ټولگي ډک شو غالب وويل:

- گوره شوکته ددې انجلۍ نیت راته ښه نه ښکاري

- کومه انجلۍ؟

- همدا وړانگه، اوس يې په چل زما شمیره واخيسته هسې نه ماته

بې ځايه هیلې پیدا کړي زه وړند یم زه بې له خپلې گلابو بل څوک

نه ونیم

- نه یاره ته يې مه پرېږده چې هیلې وزیروي مانا دا چې که يې

پیغام ولیږو له اوله يې سر ور خلاص کړه

- گورو به چې څه نیت لري

د دوهم ساعت استاد راغی غالب لاس پورته کړ له استاد يې د باندې

تللو اجازه واخيسته کتابتون ته ولاړ څو شيبې غلی ناست و، شيبه

وروسته يې له جیب موبایل را وباسلو د واټسپ د میسج شپږنگ شو

خلاص يې کړ لیکلي وو:

- چیرته ولاړې؟

ژر يې شميره وکتله خو کومه شميره چې وړانگې ډایل کړې وه هغه
شميره نه وه بيرته يې واټسپ خلاص کړ پر پيغام پانه يې وليکل:
- څوک يې؟

لنډه شيبه وروسته پيغام وکتل شو خو څه ځواب يې ورنکړو بيا يې
پيغام وليکلو:
- څوک يې ووايه گني بلاک کوم دي؟

دا ځل آفلاين شو، غالب موبایل کيښود، لنډه شيبه وروسته يې بيرته
را واخيست پروفایل يې خلاص کړ له شميرې د لاندې ليکلي وو:
- ~ گلابو ~

د لنډې شيبې لپاره غالب په هوا گرځيدو له ځانه سره يې وويل:
- آه! زما پام نه ؤ، يو وار دا شوکت نه وي؟

ژر يې واټسپ خلاص کړ پيغام يې وليکو:
- گوره شوکته! داسې ټوکې مې نه خوښيږي

له همدې پيغام سره واټسپ آفلاين شو لنډه شيبه وروسته د پيغام
ځواب راغی:
- گلابو.. وښه هوسۍ د پلار نوم عبدالغفور

غالب حک حیران ؤ، همدې وخت کې شوکت هم کتابتون ته راغی
د غالب خنګ ته پر خوګۍ کښیناست غالب موبایل په لاس کې
نیولی ؤ او همداسې یې د واټسپ پیغام پانې ته کتل شوکت وویل:
- د چا په یاد کې ډوب یې؟

غالب شوکت ته موبایل ور وښود ویې ویل:
- وگوره

شوکت ټول پیغامونه وکتل ویې ویل:
- واه ته خو ډېر تکړه یې وخته دې شمیره ترې واخیسته
- آه! یاره ما نه شمیره ترې اخیستې نه مې ورکړې جالبه خو همدا ده
چې زما شمیره یې له کومه کړې؟
- ته لږ سوچ وکړه حتماً تا ورکړې څه پیریان خو نلري
- نه خو بس مخکې هغه وړانګې شمیره واخیسته بس
- ښه ته ترې وپوښته چې شمیره یې له کومه کړې

غالب پیغام ولیکو:
- هرڅوک چې یې خو زما شمیره تا له کومه کړه

شبه وروسته د پیغام ځواب راغی:
- نه پوهیږې چې ټولګي کې یم اوس پوښتنې مکوه

غالب موبایل بند کړ بیرته ټولگي ته ولاړ او خپل کتابونه یې را
واخیستل کورته ولاړ...

گرې وروسته کور ته را ورسید دروازه یې ټک ټک کړه خو شیبې
دروازه خلاصه نه شوه موبایل یې له جیب را وویست کوچني ورور
ته یې زنگ ووهلو شیبه وروسته د کور دروازه خلاصه شوه غالب
په غوصه وویل:

- چیرته مړه یاست یو ساعت کې دروازه نه خلاصوئ

کوچني ورور یې سر ښکته اچولی ؤ ویې ویل:
- کور کې څوک نشته ما پېجي لوبه کوله ایرپاډز مې غوږونو کې
و ځکه مې ټک ټک وانه وریدلو
- یو خو دې خدای ددې پېجي بیخ وباسي لمونځ او اودس مو هیر
کړی شپه او ورځ پېجي پېجي...

غالب یې خپلې خونې ته روان شو ورور یې له ځانه سره وویل:
- ستا د لاسه هم ډراپ رانه پاتې شو هم یې مړ کړم

غالب شاته ور وکتل ویې ویل:

- غبر دې اورم، که داسې د جنگ شوق لرې سرحد ته ولاړ شه چې
در مالوم شي

غالب يې خونې ته دننه شو کښیناست له ځانه سره يې وويل:
- دا څه لوبه روانه ده آخر؟

د پيغام شپږنگ شو، واټسپ يې خلاص کړ ليکلي وو:
- وړانګه زما د ښوونځي ټولګيواله ده ما ورته وويل چې ستا نمبر
واخلي ځکه ما نشو کولای، ته په ما مټين شوی يې دا خبرې ټول
ټولګيوال کوي او ټولګي کې زموږ يو ګاونډی دی د واره يې زما
ورونو ته خبر ورکړی ؤ، زه دلته د مينې او مټيتوب لپاره نه راځم
که نه غواړې څه در وشي نو له ما لرې اوسه دا د دواړو په ګټه ده

غالب د پيغام له لوستلو وروسته د گلابو نمبر بلاک کړ او شوکت ته
يې زنگ ووهلو ټولې خبرې يې ورته وکړې شوکت وويل:
- ياره ته څومره ډارن يې مينه به داسې وي
- خبره د ويريدو نده زه خو هلک يم خو هسې نه زما د مينې په
خاطر هغه انجلۍ پوهنتون کې بدننامه شي
- ته هم ښه وايي خو خير سبا به خبرې کوو

موبایل یې بند کړ، غالب پریوت خوب غلبه پرې وکړه ویده شو...

را وینس شو، خونه کې تیاره خوره وه موبایل ته یې لاس کړ سکرین
بل شو ویې ویل:

- آآه! ۱:۲۴ دا څه ډول ویده شوی یم اوس به دا پاتې شپه څنگه
تیروم

د موبایل ډېټا یې روښانه کړه، لنډه شیبه وروسته یې ډېټا بیرته بنده
کړه د موبایل فلش یې روښانه کړ خپل بیک یې را واخیست د خوب
گولۍ یې را واخیستې ویې خوړلې بیرته پریوت او ویده شو...

شپه د گوليو په زور تیره شوه، تورې ورېځې تر سترگو کیدې خو
شیبې وروسته تیز باران پیل شو غالب د باران شرنگهار اړ کړ سترگې
خلاصې کړې را وینس شو ژر یې د موبایل ساعت ته وکتل په منډه
یې ځان تیار کړ له خونې یې د باندې ووت کوچنی ورور یې په
پېجي بوخت ؤ، غالب وویل:

- غټ سريه! کور کې څوک نشته ۹:۳۰ بجې شوې دي کفر کيدو
که د راوينس کړی وای

ورور يې غږ وانه وريدلو غالب د باندې ووتلو د کور انگرې کې
موټر ولاړ ؤ بيرته دننه شو په لور آواز يې وويل:
- د لالا موټر ولې په کور کې دی؟
- پروڼ يې کوم ملگري سره ؤ سهار يې کور ته راوست او چغې مه
وهه کونې نه يم

غالب له ځانه سره وويل:
- ناوخته هم ده لالا خو هسې نشته موټر به بوخم

د موټر کلۍ يې را واخيسته ورور يې په پېجي بوخت ؤ او غالب
موټر وباسلو د پوهنتون په لور روان شو...

پوهنتون ته ورسيدلو موټر يې پارکينگ کې ودرولو د پوهنځي
خواته روان ؤ، درى ځوانان يې مخې ته راغلل ويې ويل:
- وېښه! يو ځل راشه لږ کار درسره لرو

غالب بې له څه ويلو ورغی ويې ويل:
- څه خبره ده؟

يو ځوان وويل:

- د کومې انجلۍ خوبونه چې وينې او ځوروي يې زموږ د تره لور ده، که بل ځل مو ورسره وليدې بيا له ځانه گيله وکړه

غالب وويل:

- هههه! گواښ دی؟

- هرڅه چې فکر کوي همغه

- ځی ځی! که مې مينه کړې نو د چا له پلار هم نه ډارېږم

يو بل ځوان وويل:

- ته پوهېږې زما پلار څوک دی؟ لږ سوچ کوه بيا خبرې کوه

غالب روان شو ويي ويل:

- تاسو مالداره خلک خپل پلرونه نه پيژنئ تل همدا وایئ “پوهېږې

پلار مې څوک دی، پوهېږې پلار مې څوک دی”

همداسې روان شو، شيبه وروسته د پوهنځي تعمير ته دننه شو د ټولگي دروازه يې خلاصه کړه د آخر قطار پر يوه څوکۍ کښيناست ناوخته رسيدلی ؤ لومړۍ ساعت خلاص شو تفريح شوه شوکت يې خنگ ته راغی ويي ويل:

- رايه کنه خپل ځای باندې کينه

- نه نه نور په هغه سپيره ځای نه کينم

- خو ولې؟

- بس خوند يې رانکړ ما له هغې سره د واده کولو نيت لرلو خو

هغه راپسې د کوڅې لنډغر رالېږي

شوکت هيڅ ونه ويل ولاړ او خپل کتابونه يې را واخيستل د غالب

څنگ ته پر څوکۍ کښيناست غالب وويل:

- ته نو ولې راغلې

- ولې ملگرتيا ده نو مجبور یم

غالب وخنډل، تفريح خلاصه شوه د بازارموندنې استاده ټولگي ته

دنده شوه شوکت وويل:

- ډيرې خبرې ونکړې دا ښځه سړی ډېر بې عزته کوي گوره

- هههه! بس نور مې شرافت پريښود خاندنم خبرې کوم هسې نه

فکر وکړي چې زړه يې را مات کړ داسې به وکړم چې راپسې مړه

شي خوزه به يې څيرې ته هم ونه گورم

- نه ياره ستا مينه داسې وه؟

- آه مينه مې کړې وه ځکه خپه شوم پروڼ يې پيغام وليږلو ويې

ويل رانه لرې اوسه سمدلاسه مې بلاک کړه خو بيا دې کار ته څه

اړتيا وه؟؟ خو بس پريږده يې ...

شپې ورځې او اونۍ تیرې شوې، غالب د ټولگيوالو د سترگو تور جوړ شو، د بازاريايې غوصه ناکې استادې هم له غالب سره ښه چلند کولو، د هغې يادونه يې شاته واچول او خپل درسونه يې ويل د ۲۰٪ او ۶۰٪ آزموينو تر ټولو لوړې نمرې د غالب وې خو گلابو ته يې په دې موده کې تش يو نظر هم ونکړ...

د فاينل آزموينو ورځې را روانې وې غالب په پوره توگه بدل شوی ؤ سر به يې تل کتاب ته ټيټ ؤ د سهار وخت ؤ تر ټولو مخکې راغلی ؤ نوبت يې ليکلو د ټولگي دروازه خلاصه شوه گلابو ټولگي ته دننه شوه او پر خپل ځای کښيनाسته، غالب يې له کتابونو سر پورته نکړ، شيبه وروسته گلابو له خپل ځای را پورته شوه د غالب خواته را روانه شوه ويې ويل:

- که کيږي خپل د نوټونو کتابچه راکړه ستا نوټونه ډېر واضيحي دي

غالب هيڅ ونه ويل، نه يې ور وکتل گلابو بيا وويل:

- لکه چې پوی نه شوي؟ د نوټونو کتابچه...

غالب يې له ځای پورته شو او له ټولگي ووت د دهليز په کونج کې ودریدو او په سترگو يې بې اختياره اوښکې روانې وې چې شوکت غږ وکړ:

- څه کوې راځه ټولگي ته

غالب ور ونه کتل ويې ويل:

- ته ځه، زه درځم

غالب خپلې اوبکې پاکې کړې او بيرته ټولگي ته ولاړ پر خپل ځای

کښناست، شوکت ور وکتل ورته ځير شو ويې ويل:

- سترگې د سرې دي لکه چې شپه او ورځ درس وايې لږ خوب هم
کوه

غالب څه ونه ويل شوکت ورو وويل:

- اوس خو به هم ورسره مينه نه لري؟

غالب په خدا وويل:

- هههه! زه بيخي داسې څوک نه پيژنم چې ورسره مينه ولرم

شوکت څه ونه ويل غلی و...

ټولگی ډک شو ټول راغلي و شوکت تير درس لوستو وړانگې غږ

کړ:

- شوکته! يو وار خو راشه

غالب شوکت ته ور وکتل، شوکت بیرتونه تاو کړل او ور روان شو...

خو دقیقې وروسته بیرته راغی غالب ته یې وویل:
- دلته شور ماشور دی راځه کتابتون ته

غالب ورسره ولاړ کتابتون ته دننه شول، کښیناستل شوکت وویل:
- یوه شیبه! درس مه وایه موضوع بل څه ده
- څه؟ څه شوي؟
- ته ولې داسې کوي؟
- څه مې کړي؟
- وړانګې ویل چې ټولو سره خاندې خبرې کوي خو هوسی ته تش
سلام هم نه ورکوي

غالب غلی و، لنډه شیبه وروسته یې وویل:
- نو زما څه کیږي؟ چې سلام ورکړم؟
- پرېږده یاره مخکې یې له تاو تونه غوښتي وو او ته همداسې د
باندې وتلی وې، ریښتیا! ته ځکه د باندې کونج کې ولاړ وې
- بس پرېږده یې که د هغې په اړه نورې خبرې کوي خو هیڅ یې
مکوه

شوکت غلی شو...

غالب له کتابتون بیرته ټولگي ته ولاړ، مینه همغه مینه وه خو په ضد بدله شوې وه د مینې زور یې د درسونو په ویلو باسلو، همداسې وخت په تیریدو و لومړی سمستر خلاص شو غالب هغسې تر ټولو لوړې نمرې اخیستې وې، نوی سمستر پیل و ځکه په صنف کې شورماشور و خو غالب غلی و دا ورځ هم تیره شوه غالب کور راغی...

کورنۍ غړو سره یو ځای ناست و، ورور یې وویل:
- مننه

غالب پورته ور وکتل ویې ویل:

- مننه د څه لپاره؟

- هه مننه چې زما خبره د ومنله

- کومه؟

- همدا چې درسونو کې کوبښن کوي خو یوه خبره کوم، درس

ووايه خو داسې مه اوسه ته چې چپ وي ټول کور داسې ښکاری لکه هدیره

غالب سوړ اسويلى وويست ويې ويل:

- آه! لالا له تابه يې څه پټه کړم خو زړه کې مې هغه زور نشته

ورور يې څه ونه ويل کوچني ورور يې د خونې له بل سر غږ کړ:

- د جانان ليونۍ مينې د زړه زور زما اوبه کړ

غالب په غوصه وويل:

- اې څه خړ يې

چوپتيا خوره شوه، غالب يې موبايل له جيب را وباسلو د واره د پيغام

شرنگ شو، شوکت و ليکلي يې و:

- خبر شوې؟

- په څه شي؟

- ټول پوهنتونونه د دوه اونيو لپاره رخصت شول

- ولې؟

- همدا د کرونا لپاره

غالب يې ورور ته وويل:

- لالا يو څه وغواړم؟

- ووايه څه غواړي؟

- که موټر... موټر را کړې پوهنتونونه رخصت شول زه یو خو
ورځې کلي ته ځم

- هه نو ولې د ژبه بندیري موټر خو یوازې زما ندی، سمه ده

غالب له خونې ووتلو مور یې په انگرې کې جامې وینځلې ور غږ یې
کړ:

- ادې! زه کلي ته ځم

- قربان د شم زویه نو دا وخت؟

- هو ټول خلک ځي امن دی تر ماښام ۷ بجو به ورسیرم

مازديگر په خلاصېدو و چې غالب حرکت وکړ گړۍ وروسته د
پلچرخي له پل تیر شو د کابل - جلال آباد په لویه لاره روان و موټر
کې د شفیق مرید سندرې چالانه وه:

ددې سترگو په پردو کې د تصویر دی

که په ټولو آئینو کې د تصویر دی

موټر هغسې روان و د سندرې په دې بیت سره:

بنکاري ته هم زما قتل لوی اتل کړې

ددې ښار په منارو کې د تصویر دی

موټر ځای په ځای ودریدو، غالب له ځانه سره وویل:
- اوووف! ژوند دې راته عذاب جوړ کړی، چیرته وتبتم ستا له
یادونو...

بیرته یې موټر روان کړ شپه وروسته یې موټر بیرته وگرځولو بیرته
د کابل په لوري روان شو...

شپه وه لارې خلاصې وې، گړۍ وروسته بیرته کورته را ورسید موټر
یې کور ته دننه کړ ورور یې وویل:
- ولې بیرته راغلې؟
- بس زړه مې ونه شو

غالب همداسې خپلې خونې ته ولاړ او ویده شو...

د غالب سترې شپه بیا سبا شوه او سترې ورځ یې پیل شوه، راوینښ
شو سترگې یې پرانیستې د خونې دروازه ټک ټک شوه مور یې غږ
کړ:

- زويه! وينې يې که نه؟ رايه چای تيار دی

خو شيبې وروسته ورغی دسترخوان يې خور کړ ټول ناست و، د
غالب د موبایل شرنګ شو شوکت پيغام لېږلی و:
- موبایل دې ولې بند و تيره شپه؟ خو ځلې مې زنگ ووهلو، خبره
داسې وه چې وړانګې نه پوهيږم زما شميره له کومه کړې خو په
واتسپ يې پيغام استولی و ويل يې چې د غالب شميره راکړه څنګه
وکړم؟

خو شيبې وروسته يې ځواب ورکړ:
- بلاک يې کړه، کيسه کې يې مه اوسه

غالب پوهيدو چې د صبر ميوه خوږه ده او صبر يې هره ورځ خپلې
پایلې بنودلې خو دننه ضد ېې ړوند کړی و...

د قرنطیني رخصتو ورځې تیریدې وخت چیرې تم کيږي، په چاښه
تیريږي په چا بد او غالب د درسونو په لوستو تیرې کړ، دوه اونۍ
تیرې شوې پوهنتون پیل شوی و خو لومړۍ ورځ غالب ولاړ نه...

دوهمه ورځ وه غالب پوهنتون ته روان شو، ورسیدو د پوهنتون دروازې سره شوکت او څو نور ټولگیوال ولاړ وو غالب وویل:

- څه کوی؟ راحی دننه

شوکت وویل:

- او هوو! تاته په تمه وو څو کیک او ځینی نور شیان راوړو

- کیک څه کوی؟ خیریت دی

- ولې تاته نده معلومه چې نن د معلم ورځ ده

- اوه! زما پام نه و

ټول روان شول...

گرې وروسته بیرته را ورسیدل شوکت وویل:

- د پوهنځي کتابتون کې یې لمانځو له رئیس مو اجازه اخیستې ده

کتابتون ته دننه شول ټول ټولگیوال راغلل د کتابتون ډیکوریشن په خلاصیدو و گلابو او نورې انجونې هم یو څنگ ته ناستې وې د غالب د موبایل شپږنگهار شو کتابتون کې شورماشور و دباندې ووتلو موبایل بند شو گلابو راغله غالب بیرته کتابتون ته دننه کیدو گلابو غږ کړ:

- غالبه! څو شیبې خبرې وکړو؟

غالب نه څه وويل نه يې ور وکتل گلابو له لاس ونيولو او ټولگي ته
يې دننه کړ ټولگي تش ؤ يې په ژړغوني غږ يې وويل:
- ولې رانه تېښتي؟ ولې! ما څه گناه کړې؟

غالب هيڅ نه ويل گلابو پر څوکۍ کښيناسته له سترگو يې اوبښکې
روانې وې غالب وروسته له مياشتو ور وکتل گلابو وويل:
- راشه کينه

غالب هغسې ولاړ ؤ گلابو بيا وويل:
- وایم کينه!

غالب ورغی لري ترې کښيناست په غوصه وويل:
- وایم زما څنگ ته کينه نږدې

غالب نږدې ور کښيناست گلابو وويل:
- ماسره مينه لري؟

غالب گونگي ؤ هيڅ يې نه ويل گلابو په غوصه وويل:
- ووايه! نور وخت نه درکوم ډېره وځوريدم بس نه ده؟

غالب وويل:

- نه
- څه نه؟
- نه مانا نه مينه درسره نه لرم
- آه! ته د کومې خټې جوړ يې ټول وايي مينه راسره لرې او ته څه وايي؟

غالب غلې شو لنډه شيبه وروسته يې وويل:

- چاته چې خپل عزت گران وي تاسره به مينه ونکړي
- ولې په ما څه شوي؟
- هو لکه هيڅ چې نه پوهيږې زما د گواښلو لپاره خو خلک راليږې او خبره هم نه يې
- څه؟
- هو همغه کسان چې زه يې وگواښلم تا نه وو راليږلي؟

گلابو غلې شوه، شيبه وروسته غالب وويل:

- ريښتيا ترڅه وي ځکه اوس گونگۍ شوې

د گلابو په سترگو اوښکې را روانې وې، شيبه وروسته يې په ژرغوني غږ وويل:

- قسم کوم زه په هيڅ نه پوهيږم، خو دا همغه کسان دي

غالب د گلابو اوبښکې نشوای لیدلی، ور نږدې شو اوبښکې یې ورته پاکې کړې ویې ویل:

- ښه اوس غلې شه، او تا کوم کسان یادول؟

- نه پوهیږم لومړي سمستر کې هغه د عملي کار په یو فورم کې ټولو خپلې شمیرې ولیکلې له هغه ورځې راهیسې چا راته زنگونه وهل ډېره یې وځورولې اړشوم سیم کارت مات کړم، هغه یو کس زنگ وهلو ستا په اړه یې راته وویل چې لرې اوسه ترې

له همغې ورځې راهیسې تا خپل ځای بدل کړ ټولو سره به دې خبرې کولې خو ماته د هن راکتل هم نه په همدې غم کې زما هیڅ دې خبرې ته پام نشو...

غالب وویل:

- آه! تا وویل او ما ومنله له هغې یوه ورځ مخکې تا واټسپ کې پیغام واستول چې له ما لرې اوسه هغه څه وو؟

گلابو یې له خپلې لاسي کڅوړې موبایل را وباسلو د وړانګې سره د پیغامونو پاڼه یې خلاصه کړ ویې ویل:

- وگوره دا وړانګې راته وویل چې که مینه درسره لري نو ناشونې ده چې وډار شي ته داسې یو پیغام ورته وکړه چې څه کیږي، خو! تا بلاک کړم

غالب غلی شو، د گلابو پر مخ بیا اوبښکې را ماتې شوې غالب پورته
شو د گلابو اوبښکې یې پاکې کړې له لاسونو یې ونيوله ویې ویل:
- راځه چې کیک به خلاص شي

گلابو یې لاس کلک نیولی ؤ ویې ویل:
- نو یو ځل خو ووايه
- څه ووايم؟
- مینه راسره نه لري؟

غالب له شیبې چوپتیا وروسته چغه کړه:
- مینه درسررره لرم، گلابو!
- زه هم درسره ډېره مینه لرم خو لږ پام کوه نه وینې پوهنتون کې
یو څوک به یې واورې
- نه نه زه اوس هیڅوک نه وینم، بغیر له هغه راتلونکي ژوند چې
له تاسره به یې لرم

گلابو مټکی شوه ویې ویل:
- ښه اول ته دباندې ووځه بیا زه درځم

غالب دباندې ولاړ، لنډه شيبه وروسته گلابو هم ولاړه، په کتابتون کې د لمانځلو مراسم پيل شوي وو شوکت غالب ته وويل:

- چيرته وي؟

غالب شوکت ته غبره ورکړه شوکت په حيرانتيا سره وويل:

- څه شوي خوشحاله ښکاري؟

- د معلم ورځ ده مبارکي مې درکړه

- خوماته ولې؟ زه معلم یم؟

- هو زما معلم خو ته يې

شوکت مُسک شو، څو شيبې وروسته استادان راغلل مراسم په خوشحالي او خدا سره تير شول د وخت په تيريدو ټول محصلين ولاړل گلابو او وړانگه هم له ټولگي ووتل غالب يې شاته پسې ورغی د پوهنځي دهليز کې نور څوک نه وو غږ يې کړ:

- گلابو!

گلابو شاته وروکتل وړانگې ته يې وويل:

- ته دباندې په تمه شه زه درځم

د غالب په لور را روانه شوه ويې ويل:

- څه وايي؟

- خپله شميره نه راکوې تا ويل سيم کارت مې مات کړ نوې شميره؟

گلابو موبایل ترې واخیست خپله شمیره یې ولیکله غالب ته یې ورکړ غالب شمیرې ته ځیر شو ویې ویل:
- دا خو ۹ شمیرې دي، یوه شمیره کمه ده

گلابو ترې روانه شوه ویې ویل:
- یوه شمیره یې خپله پیدا کړه زه دې دومره وځورولم دا یې غچ دی...
...

گلابو ولاړه، څو شیبې وروسته غالب هم د کور په لور روان شو
څیره یې له لرې د نوي غوړیدلي گل پشان تازه ښکاریده کور ته ورسید، د کور مخ کې یو نوی ماډل موټر ولاړ ؤ، خیر! کور ته دننه شو مور او مشر ورور یې انگړ کې ناست وو غالب وویل:
- لالا دباندې موټر چې ولاړ دی؟ د چا دی؟

ورور یې مُسک شو ویې ویل:
- زما موټر خو وینې انگړ کې ولاړ دی زما خوندي
- نه ما ویل د دروازې مخه یې بنده کړې

شپه وروسته یې ورور له جیب کلۍ راوباسې غالب ته یې ورکړې ویې ویل:

- واخله کور ته یې دننه کړه، ستا لپاره مې اخیستی د کابل پوهنتون
مزل اوږد دی ځکه

غالب باندې پۀ دې ورځ د خوښیو باران ؤ، له ورور یې مننه وکړه او
دباندي ووتلو چې موټر کور ته دننه کړي له هاخوا یې څو ملگري
را روان وو یوه چغه کړه:

- کوچني ورور دې وویل، مبارک د وي خو موږ ته چې چکر
رانکړې نه کیږي

غالب یې د ملگرو خبره پر ځمکه ونۀ غورځوله ټول موټر کې
کښیناستل پۀ چکر ولاړل ورځ پۀ چکر تیره شوه، د ماښام پای ؤ
غالب بیرته کورته راستون شو، مور یې وویل:

- زویه! ډوډۍ تیاره ده

- نه مورې زه موږ یم دباندي مې وخوړله

خپلې خونې ته روان شو د کور دهلیز کې ټلويزيون روښانه ؤ
سندره غږیده:

- گلاب گلاب ځوانان رانه پۀ سرو ...

غالب وارخطا شو له ځانه سره یې وویل:

- اوف! گلابو ته مې زنگ هم ونۀ وهلو

په منډه يې خپلې خونې ته دننه شو، موبایل يې را واخيست له ځانه سره يې وويل:

- اړيم له صفر تر لسو يوه يوه شميره وليکم ترڅو د گلابو شميره پيدا شي

له صفر يې پيل وکړ زنگ يې تير کړ ځواب يې ورکړ غالب وويل:

- هلو!

يو دروند غږ تر غوږ شو:

- هلو! اورم

د واره يې موبایل بند کړ خو شميرې يې ډايل کړې د شپږمې شميرې نوبت شو ډايل يې کړه شيبه وروسته يې ځواب ورکړ غالب وويل:

- هلوو!

چا غږ ونکړ، لنډه شيبه وروسته غالب بيا وويل:

- غالب يم!

له لنډې شيبې وروسته يو خوږ غږ تر غوږ شو:

- زه هم د غالب گلابو يم

تيريري خو بس كله كله سخت شي
چې محبوب درسره وي كال هُم ساعت شي

د بيلتون كيسې د چا هُم خوښې نه دي
غوره هغه شي چې پاى يې مُحبت شي

د نړۍ تاج او تخت واړه له عاشق هېر
چې مصروف د معشوقې په سلطنت شي

رحيمي! به ستوري شماري نور به څه کا؟
چې يې يار د بې وفا په نوم نامزد شي

د ملا اذان وخت ؤ، خو گلابو او غالب هغسې خبرې کولې شپې،
ورځې او مياشتې تيريدې داسې نه ښکاريدل چې بيا به ستونزې ددې
خوږې مينې په مخ کې خنډ جوړ کړي خو دا د انسانانو په لاس کې
ندي...

- ۲۰۲۰ ميلادي کال ، نوومبر ۱ نېټه

غالب او گلابو د پوهنتون په بڼ کې د یوې ونې لاندې ناست وو،
گلابو وویل:

- زما کتابچه ټولگي کې پاتې شوې ته خپله کتابچه راوخله له بیک
دې...

- ولې کتابچه څه کوي؟ په شنو پټو کې ناست یمه نو خو نو

گلابو په خندا شوه ویې ویل:

- ته اوس له ځان کسکرمه جوړوه که کتابچه وي ټول به گمان
کوي چې درس وایو گني بل گمان به وکړي

غالب غلی شو بیک ته یې لاس کړ ویې ویل:

- یاره بس دی نور دا د قید ژوند راحه واده وکړو

گلابو څه ونه ویل غالب وویل:

- څنگه؟ اوس خو ډاډه یې چې زه به تل درسره مینه کوم

گلابو بانه له یو بل سره ور وستل څه یې ونه ویل، غالب بیا وویل:

- لکه چې زړه دې ندی؟

گلابو د واره وویل:

- ما نو کله ویلي چې زړه مې ندی، ته خو هم هیڅ په مینه او ناز نه پوهیږې مور دې راولیږه زه چې هو ووايم زما پلار یې مني
- ښه داسې ده، نو زه همدا اوس ځم چې تر ماښامه تمرین وکړم چې مور او ورور ته څنگه ووايم

غالب منډه کړه گلابو هم ټولگي ته ولاړه، غالب کور ته را ورسید موټر یې ودرولو خونې ته دننه شو د مور څنگ ته یې نږدې ور کښیناست ویې ویل:
- څنگه یې موري؟

مور یې رد رد ور وکتل ویې ویل:
- ښه خو یې؟ څنگه لا در یاد شوم!
- او هوو! مور مې یې بس هر کله رایا دیږې
- ههه! ښه خبره څه ده؟

غالب وویل:
- موري ته خو پوهیږې چې زه لوی شوی یم؟
- هههه! نه ماته همغه کوچنی غالب یې، کوچنی چې وې ډېر شوخ وې
- یاره موري زه لوی شوی یم نور

کوچني ورور يې پېجي کولو لوبه خلاصه شوه موبایل يې کيښود
ويې ويل:

- وروره! خو سيده ووايه چې واده راته وکړئ

غالب پۀ غوصه وويل:

- گوره هلکه ته له خپل حد تير شوې

مور يې وويل:

- ښه نو واده نه غواړي؟

- نه مورې

- نو څه خبره ده بله؟

غالب سور واوښت ويې ويل:

- ما ويل نه مورې غواړم يې!

مور يې مُسکۍ شوه ويې ويل:

- انجلۍ څوک ده؟

غالب يې مور ته ټوله کيسه وکړه مور يې وويل:

- څه ته آرام وکړه مازديگر دې ورور ته وایم

غالب يې خپلې خونې ته ولاړ، سترې ؤ ويده شو...

تر ډیره ویده و مانبنام کیدونکی و، سترگی یې پرانیستی تیاره وه
اودس یې وکړ شیبه وروسته اذان وشو لمونځ یې وکړ، دعا یې کوله د
خونې دروازه ټک ټک شوه ورغی، کوچنی ورور یې و ویې ویل:
- ادې ویل چې معشوقې ته دې خبر ورکړه سبا ورځو
- ښه خو ورینداره ورته وایه ته ډېر کم عقل شوی یې

ورور یې لاړ...

غالب موبایل را واخیست د گلابو شمیره یې ډایل کړه زنگ یې تیر
کړ لنډه شیبه وروسته یې ځواب ورکړ:
- سلامونه
- وعلیکم خبره واوره، کړیدیت مې په خلاصیدو دي سبا مې مور
دوی درځي
- رینبتیا!
- هو هو
- ښه نو غور شه بیا سبا زه پوهنتون ته نه درځم مور دوی دې راځي
نو چیرې کیري خو ته ولاړ شه چې درسونه مهم دي
- ښه سمه ده

موبایل یې بند کړ...

- ۲۰۲۰ میلادي کال د نوومبر ۲ نېټه

د غالب تر ټولو اوږده شپه په سخته سبا شوه، لمر بیا پر ځمکه خور
و خو نن ورځ د لمر په وړانگو کې د زرگونو نور انسانانو ترڅنګ د
غالب او گلابو هیلې هم ځلیدلې، غالب پوهنتون ته ولاړ د دوهم
ساعت آخري شیبې وې غالب شوکت ته وویل:
- زه یو څو شیبې دباندي ځم نن مې زړه نارامه دی
- ښه ورځه ښه وې ولاړ شه چې ښه شې

غالب له ټولګي ووتلو د پوهنتون ښې کې پر یوه څوکۍ کښیناست
موبایل یې له جیب را وباسلو ډېټا یې روښانه کړه د واره د میسج
شپږنګ شو، واټسپ یې خلاص کړ د گلابو پیغام راغلی و د افغاني
جامو شال یې په سر کړی و صرف سترګې یې ښکاریدې غالب زنگ
ووډلو، شیبه وروسته یې ځواب ورکړ وې وویل:
- څنګه و، ځان مې ښکلی جوړ کړی
- امم! ښه څه وشول؟
- مور دوی دې راغلي، ورور او تره دې بله خونه کې پلار سره
ناست دي
- ښه موبایل کې چارج کم دی یو شعر ووايم؟

- هههه! هو خو کسکر واله نه

غالب وویل:

- چې په نوم دې تا شو بل ته نظر نه کا
گلابو په یو دیدن مې مټین زړه کا

ستا د یوې مُسکا لپاره سل نخرې کړم
ستا په یوه مُسکا مې سل وارې زړه ښه کا

چې ته نه وې درست جهان خالي خالي وي
گلابو غالب به ستا نه بغير څه کا؟

موبایل بند شو، غالب ناست و خو شیبې وروسته د ډزو اوازونه تر
غور کیدل خو کسان نظامي جامې پر تن پوهنتون ته دننه شوي
وو...

گلابو خپله خونه کې ناسته وه، گړۍ وروسته یې ورینداره راغله
ویې ویل:

- مبارک د وي

گلابو مُسکۍ شوه له حياء يې څه ونه ويل د واټسپ د پيغام شپږنگ شو وړانگې پيغام ليکلی ؤ:

- په کابل پوهنتون وسلوال برید شوی، موږ رخصت شوي ؤ خو غالب د باندې بڼ کې ناست ؤ هلکانو ورته زنگونه ووهل موبایل يې هم بند دی، ترهگرو ډېر ځوانان ويشتي دي

د گلابو له لاس موبایل ولويدو او پر ځمکه را وغورځيده، په کور کې چغې شوې د غالب مور هم خبره شوه په چغو چغو يې ويل:

- آه زما بدبخته زويه دا څه وشول

د گلابو مور هم په ژړغوني غږ ويل:

- وای! لورې له واده مخکې کونډه شوې دا څه وشول؟

تر ناوخته مازديگر په پوهنتون کې جگړه روانه وه...

ماښام شو جگړه پای ته ورسيدله د غالب ورور او د گلابو پلار په روغتونونو گرځيدل ځکه دا نه وه مالومه چې غالب مړ دی که ژوندی، خو روغتونونه يې وکتل خو غالب پيدا نه شو شپه د غالب د

نه پيدا كيدو په غم سبا شوه د غالب ورور هم د گلابو دوى په كور كې ؤ، يوازې ايمرجنسي روغتون پاتې ؤ ور روان شول، گړۍ وروسته ور ورسيدل د روغتون په مخ كې د شهيدانو د نومونو ليست ؤ په ليست كې د غالب نوم نه ؤ خو دننه يې هم څوك نه پريښودل له ډېر ټينگار او عذر وروسته يې ور پريښودل ځاى ځاى بې صاحبه تابوتونه ايښي ؤ څو شهيدان يې وكتل غالب پيدا نه شو له يو سپين بريري يې وپوښتل:

- دلته ټول څومره شهيدان راوړل شوي

- زه له پرون شپې راهيسې دلته يم، ۳۳ كسان شهيدان شوي وو د ډيرو خپلوان راغلل بس دا څلور شهيدان پاتې دي درى يې تاسو وكتل او هغه يو خو بيخي نه پيژندل كيږي

د غالب ورور خواشيني د همغه تابوت په لور ور روان شو د تابوت تر څنگ يو كس ولاړ ؤ د غالب د ورور زړه درزیدو ورنږدې شو چې د تابوت تر څنگ ولاړ ځوان مخ را واپړوو د غالب ورور په لوړ آواز وويل:

- غالبه!

او بې هوښه شو، سپين بريري غږ كړ:

- ريښتيا! زما هير شو چې دا ځوان در وپيژنم دا غالب ځوان دى له پرون شپې راهيسې د شهيدانو سره دى خداى د خير وركړي ډېره مرسته يې وكړه...

غالب ولاړ اوبه يې راوړې د ورور پر مخ يې وشيندلې ورور يې په
هوبن راغی د واره يې غالب په خپيره ووهلو ويې ويل:
- دومره بې مسوليتنه يې هلته د مور څه حالت دی هوسی بې هوبنه
پرته ده يو زنگ د نشو وهلی

غالب سر بنکته واچولو ويې ويل:
- لالا! داسې حال شو چې زما ځان هير شو ته وگوره شاوخوا په
لسگونو ځوانان شهيدان شوي او زما موبایل کې چارج نشته

غالب يې له ورور سره روان شو غالب په موټر کې خپل موبایل
چارج ته ورکړ، څو شيبې وروسته يې موبایل روښانه کړ گلابو ته
يې پيغام واستولو ويې ليکل:
- ښه يې؟ په ما هيڅ ندي شوي رک روغ یم

څو شيبې وروسته د پيغام ځواب راغی ليکلي ؤ:
- سلام زه د هوسی ورينداره یم موږ ته د هوسی پلار زنگ ووهلو
موږ خبر يو چې ښه يې او هوسی هم ښه ده

غالب د پیغام ځواب ولیکلو:

- خو هوسی خپله چیرې؟

- هغه وایي چې یوه میاشت راسره خبرې ونکړې

غالب له ځانه سره وخنډل وروړ یې رد رد ور وکتل ویي ویل:

- بې پروا!

دا وخت هم تېر شو گلابو ریښتیا هم پوره یوه میاشت د غالب شمیره بلاک کړې وه، خو د غالب زړه ډاډه و ځکه اوس گلابو د غالب په نوم وه ددې داستان د ستونزو لړۍ ختمه شوه که نه؟ لاندې مالومه ځکه ژوند کې که ستونزې نه وي ژوند ورته نشو ویلی...

۲۰۲۱ میلادي کال د اگست میاشت

نور نو ستونزې خلاصې شوې یوه اونۍ کیږي د گلابو او غالب د واده نېټه ټاکل شوې...

۲۰۲۱ میلادي کال د اگست ۱۴ مه نېټه

د ماښام وخت کیدونکی ؤ په کور کې د خوښۍ ماحول جوړ ؤ
شور ما شور ؤ، غالب خپله خونه کې ناست ؤ د گلابو پیغام راغی:
- سبا مو واده دی، او خبرونه خو وینې شیبه په شیبه یو یو ولایت
سقوط کيږي یو ځل زموږ واده پخیر تیر شي

غالب ځواب ورکړ:

- هیڅ خبره نشته، خبرونه ډیر مه گوره نن به زه هم وختي ویده شم
ته هم سبا مو اوږده او مهمه ورځ مخ کې ده...

خو شیبې وروسته غالب ویده شو، د گلابو او غالب د مقدر دا شپه
هم رڼا شوه د سهار لس بجې وې د گلابو زنگ راغی ځواب یې
ورکړ ویل یې:

- زه اوس ځم سینگارتون ته، نو که د پیغام ځواب مې درنکړ
انديښنه ونکړې زه خو ستا غوندې نه یم چې خبر درنکړم
- ښه خو واده خو شپې ته پیل کيږي دومره ژر به دې سینگار
خراب شي

- نه ایله تر ماښام خلاص شي

- ښه سمه ده

موبایل یې بند کړ، کوچنی ورور یې راغی ویې ویل:

- رايخه چې سينگار ته دې بوخم
- د خه شي سينگار زه خو ناوې نه يم
- ياره لږ خو دا بريږه او وينستان اصلاح كړه

غالب يې له كوچني ورور سره سقاوې ته روان شو، بيروبار و تر
ناوخته نوبت ونه رسيدلو ۱:۰۰ بجه كيدونكې وه د غالب نوبت را
ورسيدلو پر خوكۍ كښيناستلو بريږه يې نيمه جوړه شوې وه نيمه نه
چې پر تلويزيون تازه خبر راغې:
- كابل په اضطراري حالت كې ويل كيږي چې ارگ او د كابل
ځينې حوزې د طالبانو په كنترول كې دي

خو شيبې وروسته د هوايي ډزو غبرونه واوريدل شول، ډير خلك په
منډه له سقاوې ووتل كس وويل:
- وروره پورته شه! د مرميو باران دى دوكان بندوم ځان خو راباندې
تاوان ندى

غالب له خوكۍ پاڅيدو له ورور سره يې ژر موټر ته پورته شو او
كور ته ولاړل...

كور ته دننه شول كور تش و ځينې راغلي ميلمانه هم تللي و په خونه
كې كښيناست كوچنى ورور يې راغى ويې ويل:

- واخله نوي کالي او واسکت دې

غالب کالي ترې واخيستل پر ځمکه يې وويشتل ويې ويل:
- بخت مې کوټه دی

ورځ په انديښنه کې تيره شوه د گلابو موبایل بند ؤ حالت داسې نه ؤ
چې څوک دباندې ووځي په دې ډول درې ورځې تيرې شوې
ماخستن ؤ غالب ويده کيدو چې پر واټسپ د گلابو ويډيو کال
راغی حيران شو خو ژر يې ځواب ورکړ د گلابو پر تن د ناوې
جامې وې غالب وويل:

- ته خو ښه يې، او تراوسه سينگار تون کې بنده يې؟

- زه ښه يم

- خو دا شاته دومره گڼه گوڼه ولې ده؟

- هغه... موږ ټول قطر کې يو دا وگوره دا کمپ دی

- څنگه؟

- زه هم نه پوهيږم دا مې ټول د پلار کارونه دي

غالب موبایل بند کړ د خونې نه د باندې ووت ورور ته يې ورغی
ويې ويل:

- لالا! هغوی خو قطر کې دي

- څوک؟

- هغه... هوسی او کورنۍ یې

ورځې او شپې تیریدې گلابو امریکا ته ورسیده خو غالب د کور د باندې هم قدم نه و اېښی د اگست ۲۶ مه نېټه وه ټول په خونه کې ناست وو ورور یې راغی ویې ویل:

- ځانونه تیار کړئ، بس ځینې اړین شیان مو ځان سره را واخلي ځو

غالب وویل:

- ولې چیرې ځو؟

- پوښتنې ډیرې مکوه وخت یې ندی

د څه ویلو چانس یې ورنکړ او وو چې ځانونه تیار کړي، گډۍ وروسته روان شول د کابل هوایي ډگر عمومي دروازې سره ولاړل وو، گڼه گوڼه زیاته وه ددې تلونکو خلکو مینځ کې ۹۰٪ خلک بې اسنادو او مدارکو روان وو ځکه دننه کیدل ستونزمن وو د مازدیگر وخت په زور او تیلو هوایي ډگر ته دننه شول تلونکي کسان یې ټول په قطار کینولي وو تر ماښامه ناست و غالب وویل:

- لالا! خو ولې ځو...

لا د غالب خبره نه وه خلاصه چې د درز شو د هوایي ډگر د قصبې
خوا دروازې نه تور لوگي پورته شول چې شوې د لویو او وړو
وسلو ډزې تر غوړ کیدې نور څه مالوم نه شول ځکه دوی دننه
وو...

یو ساعت وروسته یوه لویه الوتکه راغله ټول په قطار ور روان وو،
له مسافرینو ډکه شوه د الوتکې دروازه بنده شوه...

له کابل نه تر قطر، له قطر نه د امریکا د ویرجینیا کمپ پورې تگ
درې اونې وخت ونيولو، گلابو او غالب د امریکا ویرجینیا کمپ
کې یوځای شول د ورور غوښتنه یې وه چې د همدې افغان کډوالو
په شتون کې به د دوی نکاح وتړي او هغسې وشول که څه هم
خاوره پردی وه خو خلک خپل وو د غالب او گلابو واده د بیلابیلو
اقوامو په شتون کې د کډوالو په کمپ کې وشو، خو دا واده له
وطني ودونو ډېر رنگین ؤ ځکه د هر قوم او هر رنگ افغان کورنیو
شتون درلود په رنگینو مراسمو گلابو د غالب میرمنه شوه، کوچنی
ستیج جوړ ؤ له نکاح وروسته غالب ستیج ته پورته شو ویې ویل:

- له تاسو ټولو مننه، که څه هم په خپل وطن کې مې واده ونشو
کړای خو ما هسې ویل چې بخت مې کوټه دی، نه! بخت مې بیدار
دی ځکه خو بې تاسو سره مخ کړم...

موږ په مینه واده وکړ، د مینې په دې دور کې له ډیرو ستونزو سره
مخ شوي یو خو ژوند په ستونزو ژوند دی که ستونزې نه وي ژوند
بې مانا دی، ما هم تل ستونزو ته غبره ورکړه خو مینه مې پریښوده،
زما ملګري شوکت به ویل چې “مینه کې د پای ټکی نشته صرف
کامې دي”

غالب له شیبې چوپتیا وروسته وویل:
- خو خواشینی یم چې ترټولو ښه ملګری مې شوکت په دې
مراسمو کې نه و.

د خلکو د ګڼه ګونې له مینځ غږ شو:
- غالبه! زه دلته یم

پای!

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library